

бухгалтерську службу організації, Облікову політику організації з метою бухгалтерського обліку, Облікову політику організації з метою податкового обліку, Облікову політику організації з метою управлінського обліку і Положення про систему внутрішнього контролю організації. Ці документи повинні розроблятися в залежності від мети підприємства, характеру дії, масштабів бізнесу, наявності конкретних об'єктів обліку, характерних ризиків його діяльності.

Для широкого впровадження в практичну діяльність бухгалтерів сучасних методів організації бухгалтерського обліку необхідно корінне переосмислення традиційної методології ведення бухгалтерського обліку та складання звітності.

1. Костюченко В.М. Облік і аналіз діяльності групи підприємств як єдиної економічної одиниці. К.: Центр учбової літератури, 2017

2. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами від 03.07.2020 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>.

Буряк Анна Сергіївна

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

науковий керівник:

Гіденко Євген Сергійович

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки ДДУВС

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН З УКРАЇНОЮ ЩОДО БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ

Переглядаючи статистичні дані щодо рівня корупції, станом на 2018 рік, було виявлено, що серед 180 країн світу Україна посіла 120 місце. При чому перші місця зайняли країни в яких показник корупційності був найменшим, а саме Данія, Нова Зеландія, Фінляндія, які у свою чергу, приділяють багато уваги зазначеному питанню та є доволі розвинутими та збагаченими країнами [1].

На даний момент Україна зазнає великих втрат внаслідок впливу корупційних схем, саме тому наша країна знаходиться на стадії регресу, оскільки корупція призупиняє розвиток та впровадження необхідних реформ. Не дивлячись на те, що влада намагається перемогти корупцію, Україна сприйма-

ється на міжнародному рівні доволі враженою цією проблемою країною. В Україні функціонує Закон за №49 від 14.10.2014 «Про запобігання корупції», який містить та визначає організаційні та правові засади щодо функціонування системи запобігання корупції, зміст, порядок та правила застосування превентивних антикорупційних механізмів, а також порядок усунення наслідків корупційних правопорушень [2].

Усі регіони України такі як: Центральні, Західні та Східні вражені корупцією. Тому для зниження цих показників владою було впроваджено велику кількість різноманітних установ, а саме: уповноважений підрозділ з питань запобігання корупції в Національній поліції України, Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП), Державне бюро розслідувань (ДБР), Вищий антикорупційний суд України (ВАСУ), Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (АРМА), Служба безпеки України (СБУ), Національна рада з питань антикорупційної політики при президентові України. Слід зауважити, що їх мета одна, проте дії трохи різняться.

Проте, ми вважаємо що велика кількість зазначених установ не допоможе в протидії такого розповсюдженого факту, як корупція. Чи не краще було б не створювати нові органи, а провести реформування та вдосконалити вже існуючі? Таким чином, створюючи нові установи, які здійснюють нагляд за вже існуючими органами, ми можемо припустити наявність таких ситуацій, як виявлення фактів порушення антикорупційного законодавства серед працівників новоутворених організацій [2].

Взявши до уваги, таку країну як Данія, яка протягом останніх декількох років посідала перше місце серед країн найменш вражених корупцією, ми виявили ряд дій щодо зниження вказаної проблеми в цій країні. По-перше, переважна більшість організацій притримуються правил «абсолютної нетерпимості», яка несе в собі непридатність одержання неправомірної вигоди в межах приватної установи та в ході взаємодії з навколишніми партнерами. По-друге, в Данії присутнє колективне несхвалення даного явища, при чому не тільки-но серед чиновників, а й, навіть, серед простих громадян. Таким чином, у країні існують нестандартні етичні кодекси, які стосуються честі та совісті чиновників, тобто проявляють відкритість і гласність нарівні уряду, а також у разі виникнення хоча б найменшої підозри, щодо вчинення вказаного правопорушення, особа одразу ж може забути про омріяну професію. Але головною причиною є відображення всіх переміщень державних коштів відкрито та прозоро, тобто будь-які доходи чи затрати є відомими, при чому приховати якісь відомості майже не можливо. Усі громадські організації чи спеціальні контрольно-наглядові органи працюють на засадах відкритості та прозорості, публікуючи при цьому дані щодо функціонування чи діяльності, фінансового стану компанії в мережі Інтернет. Також необхідно зауважити,

що службові особи Данії користуються соціальними пільгами, такими як: одержання безоплатних медичних послуг, високого рівня освіченості, отримання соціальних гарантій, які значно знижують можливість корупційних дій тощо. Проте, найбільш дієвим засобом являється закон Данії про запобігання корупції, який був прийнятим 2002 року. Належно до нього, представники уряду повинні щорічно опубліковувати дані щодо стану майна та особистих доходів. Окрім цього, для того щоб унеможливити використання чиновниками службового становища у власних цілях, на них покладається обов'язок продажу власних акцій в зарубіжних організаціях. Також, пункт 20 конструкторського регламенту парламенту Данії демонструє те, що кожний депутат уповноважений отримати дані щодо позицій будь-якого міністра з приводу питань, які належать до їх компетенції [3].

Чи Нова Зеландія, яка ставиться на рахунок відвернення корупційних проявів як до національної ідеї та займає перші місця з найнижчими показниками корупції вже протягом семи років. Принципи вказаної профілактики мають спільні риси з принципами Данії, вони базуються на традиційних способах, відокремлення підприємництва і держсектора, прозорість щодо роботи уповноважених державних установ, самостійність неупереджених засобів масової інформації [4].

Отже, корупція вважається проявом злочинного використання, як політичними діячами, службовими чи громадськими особами коштів з державного бюджету задля особистого збагачення. При чому, не дивлячись на зусилля держави в боротьбі із зазначеною проблемою, можливо зауважити, що корупція процвітає на території України. Тому було вирішено провести порівняльний аналіз з найменш корупційними країнами, для того, щоб визначити можливість впровадження дієвих засобів та шляхів боротьби з корупцією. Внаслідок цього аналізу, було визначено, що одним з найважливіших напрямків удосконалення антикорупційного законодавства являється впровадження соціологічних досліджень серед усіх куточків держави. Зазначені дії допоможуть слідкувати за поширенням корупції, аналізувати діяльність органів щодо протидії корупції, а також дозволити виявити проблемні сфери та недоліки правового регулювання.

1. Механізми запобігання та протидії корупції в органах місцевої влади: автореф. дис. ... канд. наук з держ. упр. : 25.00.02 / Задорожний Сергій Анатолійович ; Івано-Франків. нац. техн. ун-т нафти і газу. - Івано-Франківськ, 2017. - 20 с. URL: https://nung.edu.ua/files/attachments/zadorozhnyu_aref.pdf;

2. Дмитренко Е. Міжнародні стандарти створення і діяльності спеціального антикорупційного органу в Україні / Е. Дмитренко // Вісник Національної академії прокуратури України. - 2015. - № 1. - С. 29-34. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2015_1_6 ;

3. Як борються з корупцією в різних країнах світу. Веб-сайт. URL: https://antikor.com.ua/articles/76912-jak_borjutsja_z_koruptsiyeju_v_riznih_krajinah_svitu (дата звернення: 26.10.2020);

4. Як долають корупцію в різних країнах світу (Нова Зеландія). Веб-сайт. URL: <https://www.ukrop.party/uk/news/central/8332-yak-dolayut-koruptsiyu-v-riznikh-krayinakh-svitu> (дата звернення: 27.10.2020).